

Een langer Gedigt

Een langer Gedigt voorbij Sagen en Mythes

Gert Wijlage

Schrijver: Gert Wijlage
Coverontwerp: GW
ISBN: 9789465315515
© Gert Wijlage, 2025

Een langer Gedigt

voorbij Sagen en Mythes

Met verstrekkende
gevolgen

Parmant

je kunt me nog zoveel vertellen
zing het anders maar
dan luister ik met een open oor
dat ritme van jou klinkt
immers als muzikale droom
van op- en neergaande tijden
in volkse mythen en verhalen
zoals die ene keer
je in herhaling verviel
uiteraard door een dubbele bodem
vanuit je standplaats
in de hoofdstad van Europa
dwars doorheen de provincies
naar de kelder van commissies
die moeten beslissen
wie heeft de macht wie
kruipt er door die luchtpijp
weer naar dat plein air
vrijelijk voor iedereens geluk

hoe zullen we die stante pede
zonder essentie toch benoemen
nu jij zo vrolijk oude wijsheden
opgevoerd ten tonele brengt

over lokale verbintenissen
met families van oudsher
vertrouwd tot in de haarvaten
van verre voorgangers
van vriendschapspacten die
we geen moment kunnen missen

nu we het er toch over hebben
dat aandoenlijk authentieke
aanleunen tegen fenomenen
natuurgetrouw en hemelsblauw
alsof ze even menselijk zijn
terwijl ik hoewel gevleid
probeer me beeldend objectief
te replaceren in stenen, dier
of plant, plantaardig bij vermoeden
van “kijk als mij, gek mens!”
laat me weten hoe dat voelt
ik zal je niets verwijten
zolang we elkaar niet bijten
maar rationeel verzoenen door
doorheen onwetendheid
intuïtief niet langer te herroepen

het zou best kunnen, die citroenen
zelf heb ik ook een boompje

in de tuin en
die bloemen die ruiken zo intens
ik hang mijn neus bijna elke dag
wel drie keer boven de gele plant
het mag misschien parmantig
overkomen maar
dat je weet dat je leeft komt
hierdoor
met daarnaast dat ene moment
dat op dat moment
als enige telt
terwijl je drie keer diep inademt
op naar de volgende bloem
voornemens het handhaven
van beperkt scheepsrecht

er lijkt een relatie te ontstaan
van de ene cirkel met de andere
het vicieuze dringt zich op
aan de neiging tot viscositeit
je wilt dat het proces blijft
replicatie is de gewoonte
het is meer dan loos beleid
reken en plak je stappenplan
welke kwaliteit verdient
de boventoon of liever

een mooi gemiddelde
dat langer duurt

een mier draaft over de vensterbank
het achterlijf iets naar beneden
over vrijwel een rechte lijn
ik wacht op een vervolg
met een zekere gelijkenis
zoals eerder verschenen
nog niet zo lang geleden
de overeenkomst is futiel
logisch zonder bijzonderheden
maar wat als deze mier
nooit meer zich zal laten zien

dan is er de man in het mooie pak
driedelig nauw gesloten met das
hij morst iets van rode jam
op die mooie das dat direct opvalt
zoals deze boven zijn vest uitsteekt
het pronkt als een gestolen juweel
waar hij liever een eenvoudige spelt
had vastgeklemd
een lichte paniek wordt gesnoerd
door met snelle handgebaren
en de meest eenvoudige methode

het protserige euvel af te vegen
de man gaat nu schuil achter
het rode vlekje dat een proeve is
van de schoonheid van het imperfecte

Op dat moment

dat alles goed is
sereen, je gaat op in de wereld
je bent de wereld
met daar parallel het landschap
meedeinend
tegenover je eigen tegenspraak
die even komt melden
dat dankzij dat onbestaanbare
jij met die grote mond
straks niet meer herinnert
wat je net dacht te denken
toen in het voorbijgaan

Het stuwt het uw, het uwe
ja, hier linksaf
vergeet niet de man rechts
in de rappe scoot-mobiel
te groeten, wat een snelheid
prachtig ook die groene lijn
op dezelfde hoogte bijna
een horizontale bosbeleving

Zo hoort het
ik kan mijn wereld aan